Samling af Afgørelser

RETTENS KENDELSE (Anden Afdeling)

25. oktober 2021 *

»EF-design – ugyldighedssag – registreret EF-design, der gengiver et vedhæng (smykke) – opretholdelse af EF-designet i ændret form – artikel 25, stk. 6, i forordning (EF) nr. 6/2002 – søgsmålsinteresse – afvisning«

I sag T-329/20,

4B Company Srl, Montegiorgio (Italien), ved advokat G. Brogi,

sagsøger,

mod

Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) ved S. Scardocchia og A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtigede,

sagsøgt,

den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten:

Deenz Holding Ltd, Dubai (De Forenede Arabiske Emirater), ved advokat N. Alberti,

angående et søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 19. marts 2020 af Tredje Appelkammer ved EUIPO (sag R 2449/2018-3) vedrørende en ugyldighedssag mellem 4B Company og Deenz Holding,

har

RETTEN (Anden Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, V. Tomljenović (refererende dommer), og dommerne P. Škvařilová-Pelzl og I. Nõmm,

justitssekretær: E. Coulon,

under henvisning til stævningen, der blev indleveret til Rettens Justitskontor den 29. maj 2020,

under henvisning til EUIPO's svarskrift, der blev indleveret til Rettens Justitskontor den 18. august 2020,

* Processprog: italiensk.

under henvisning til intervenientens svarskrift, der blev indleveret til Rettens Justitskontor den 31. august 2020,

under henvisning til Rettens skriftlige spørgsmål til parterne og deres besvarelse af dette spørgsmål, der blev indleveret til Rettens Justitskontor den 23. og den 26. marts 2021,

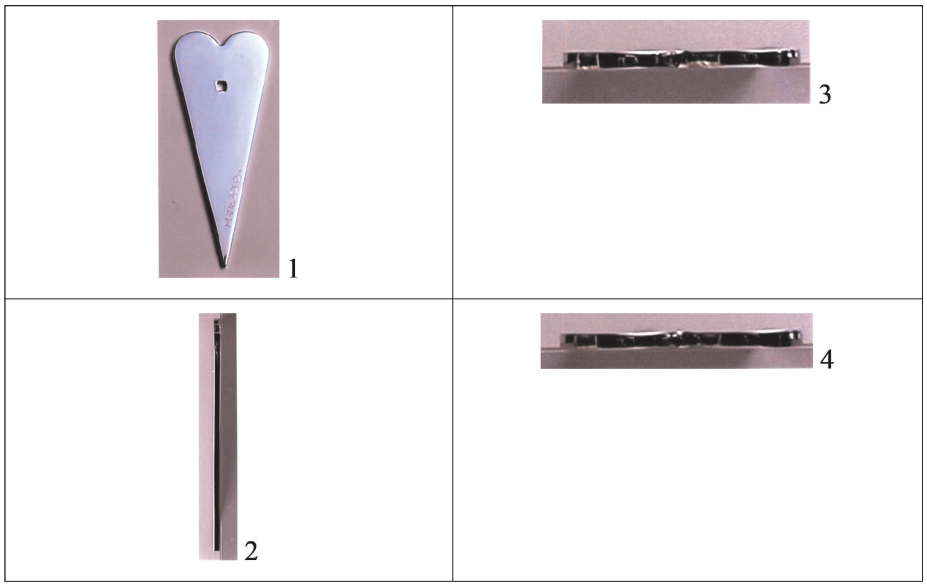
afsagt følgende

Kendelse

Sagens baggrund

1 Den 12. februar 2003 indgav Pianegonda Srl Società Unipersonale, den retlige forgænger for intervenienten, Deenz Holding Ltd, en ansøgning om registrering af et EF-design til Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 6/2002 af 12. december 2001 om EF-design (EFT 2002, L 3, s. 1).

2 Det EF-design, der blev søgt registreret, og som er anfægtet i den foreliggende sag, er gengivet i de følgende vinkler:

3 Det anfægtede design består af et vedhæng i form af et aflangt hjerte, der er kendetegnet ved, at ordet »pianegonda« er graveret med store bogstaver til højre på forsiden, og ved, at der ligeledes på forsiden er lavet et hul, der gør det muligt at hægte vedhænget på et halsbånd eller en kæde. Derudover er de to flade plader, som udgør hjertet, samlet på en sådan måde, at der er et lille rum imellem dem, hvorigennem man ligeledes kan trække et halsbånd eller en kæde.

4 De produkter, hvorpå det anfægtede design skal anvendes, henhører under klasse 11.01 i Locarnoarrangementet af 8. oktober 1968 vedrørende oprettelse af en international klassifikation af industrielle design, med senere ændringer, og svarer til følgende beskrivelse: »vedhæng (smykke)«.

5 Det anfægtede design blev registreret som EF-design den 1. april 2003 under nr. 2100-0001 og bekendtgjort i *Registreringstidende for EF-design* nr. 2003/01 samme dag.

6 Den 20. februar 2007 blev det anfægtede design overdraget til A.

7 Den 14. marts 2017 indgav sagsøgeren, 4B Company Srl, i henhold til artikel 52 i forordning nr. 6/2002 en begæring om, at det anfægtede design skulle erklæres ugyldigt.

8 Den grund, der blev påberåbt til støtte for ugyldighedsbegæringen, var den, der er omhandlet i artikel 25, stk. 1, litra e), i forordning nr. 6/2002.

9 Den nævnte ugyldighedsbegæring var begrundet i den omstændighed, at EU-ordmærket PIANEGONDA, som sagsøgeren er indehaver af og som blev registreret den 29. november 2000 under nr. 1417625 for varer, der bl.a. henhører under klasse 14 i Nicearrangementet af 15. juni 1957 vedrørende international klassificering af varer og tjenesteydelser til brug ved registrering af varemærker, som revideret og ændret, herunder bl.a. smykker, blev benyttet i det anfægtede design.

10 A, som anerkendte at være indehaver af det anfægtede design, fremsatte den 21. august 2017 inden for rammerne af ugyldighedssagen en anmodning om, at det pågældende design blev opretholdt i ændret form i overensstemmelse med artikel 25, stk. 6, i forordning nr. 6/2002 og artikel 18 i Kommissionens forordning (EF) nr. 2245/2002 af 21. oktober 2002 om gennemførelsesbestemmelser til forordning nr. 6/2002 (EFT 2002, L 341, s. 28), uden graveringen af det ord, som ordmærket PIANEGONDA består af.

11 Den 17. november 2017 fremsatte sagsøgeren bemærkninger med indsigelser mod en opretholdelse af designet i ændret form med den begrundelse, at det ifølge sagsøgeren ikke ville være muligt at bevare designets identitet, hvis varemærket blev fjernet.

12 Den 8. juni 2018 blev det anfægtede design overdraget til intervenienten.

13 Den 15. oktober 2018 afslog ugyldighedsafdelingen anmodningen om opretholdelse af det anfægtede design i ændret form og tog ugyldighedsbegæringen til følge, idet den på grundlag af artikel 25, stk. 1, litra e), i forordning 6/2002 erklærede det anfægtede design ugyldigt i det hele.

14 Den 13. december 2018 indgav intervenienten i henhold til artikel 55-60 i forordning nr. 6/2002 en klage til EUIPO over ugyldighedsafdelingens afgørelse. I klagen gjorde intervenienten gældende, at denne afgørelse skulle annulleres, og at selskabets anmodning om opretholdelse af det anfægtede design i ændret form, uden ordmærket PIANEGONDA, skulle imødekommes.

15 Ved afgørelse af 19. marts 2020 (herefter »den anfægtede afgørelse«) annullerede Tredje Appelkammer ved EUIPO ugyldighedsafdelingens afgørelse, erklærede det anfægtede design ugyldigt med henvisning til, at det benyttede ordmærket PIANEGONDA, og tog anmodningen om opretholdelse af det anfægtede design i ændret form til følge, idet det anordnede, at designet skulle indføres i registret og bekendtgøres i *Registreringstidende for EF-design*.

Parternes påstande

16 Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

– Den anfægtede afgørelse annulleres i sin helhed.

– Ugyldighedsafdelingens afgørelse, hvorved det anfægtede design blev erklæret ugyldigt, og hvorved anmodningen om, at det anfægtede design skal opretholdes i ændret form, blev afslået, stadfæstes.

– EUIPO og intervenienten tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

17 EUIPO har nedlagt følgende påstande:

– Frifindelse.

– Sagsøgeren tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

18 Intervenienten har nedlagt følgende påstande:

– Den anfægtede afgørelse stadfæstes.

– Sagsøgeren tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Retlige bemærkninger

19 I henhold til artikel 129 i Rettens procesreglement kan Retten til enhver tid af egen drift, på forslag fra den refererende dommer og efter at have hørt hovedparterne, beslutte at afsige begrundet kendelse om, hvorvidt sagen skal afvises, fordi ufravigelige procesforudsætninger ikke er opfyldt.

20 Retten skal således i givet fald af egen drift undersøge spørgsmålet om, hvorvidt sagsøgeren har søgsmålsinteresse (jf. i denne retning dom af 8.10.2014, Fuchs mod KHIM – Les Complices (Stjerne i en cirkel), T-342/12, EU:T:2014:858, præmis 22 og den deri nævnte retspraksis), og samtidig give parterne mulighed for at udtale sig herom.

21 Efter at parterne har indgivet deres bemærkninger til formalitetsindsigelsen vedrørende sagsøgerens søgsmålsinteresse, har Retten i den foreliggende sag besluttet af træffe afgørelse i henhold til procesreglementets artikel 129.

22 Som svar på Rettens spørgsmål har sagsøgeren gjort gældende, at selskabet har en interesse i, at den anfægtede afgørelse bliver annulleret, henset til, at selskabet har modsat sig anmodningen om opretholdelse af det anfægtede design i ændret form, og den anfægtede afgørelse ikke imødekom denne indsigelse. Desuden ville det anfægtede design i ændret form ikke overholde de af lovgiver fastsatte betingelser, eftersom der ville kunne opstå tvivl om det pågældende designs individuelle karakter, hvis graveringen af varemærket PIANEGONDA blev fjernet. Endvidere ville det anfægtede design i sin ændrede form kunne forveksles med varemærket PIANEGIONDA, henset til, at dette varemærke altid har været forbundet med formen på det »hjerte«, som designet gengiver.

23 Intervenienten har i det væsentlige gjort gældende, at sagsøgeren ikke længere har nogen søgsmålsinteresse, eftersom den pågældendes interesser som indehaver af varemærket PIANEGIONDA ikke påvirkes af det anfægtede design i sin ændrede form, idet det ikke længere gengiver det nævnte varemærke.

24 EUIPO har gjort gældende, at eftersom sagsøgeren har påberåbt sig ugyldighedsgrunden i artikel 25, stk. 1, litra e), i forordning nr. 6/2002 med henvisning til tilstedeværelsen af varemærket PIANEGIONDA i det anfægtede design, blev sagsøgerens krav imødekommet fuldt ud ved ugyldighedsafdelingens afgørelse, og at afgørelsen herom ikke blev anfægtet for appelkammeret.

25 Retten finder det relevant først at undersøge opbygningen af den ordning, der er indført ved forordning nr. 6/2002, og dernæst på dette grundlag at behandle spørgsmålet om, hvorvidt sagsøgeren har en søgsmålsinteresse i den foreliggende sag.

Om den ordning, der er indført ved forordning nr. 6/2002

26 I den foreliggende tvist skal der fokuseres på visse elementer i den ordning, der er indført ved forordning nr. 6/2002, nemlig dels registreringen af et EF-design, dels et EF-designs ugyldighed i henhold til denne forordnings artikel 25, stk. 1, litra e), og opretholdelsen af EF-designet i ændret form i henhold til forordningens artikel 25, stk. 6.

Registreringen af et EF-design

27 Artikel 4, stk. 1, i forordning nr. 6/2002 bestemmer følgende:

»Et design beskyttes af et EF-design, hvis designet er nyt og har individuel karakter.«

28 Artikel 5 og 6 i forordning nr. 6/2002 definerer de to kriterier, der er nævnt i forordningens artikel 4, stk. 1, dvs. nyhedskravet og kriteriet om, at designet har en individuel karakter.

29 I henhold til artikel 5, stk. 1, litra b), i forordning nr. 6/2002 anses et registreret EF-design for nyt, hvis intet identisk design er blevet offentliggjort inden den dato, hvor ansøgningen om registrering af det design, for hvilket der påberåbes beskyttelse, er indgivet, eller, hvis der begæres prioritet, inden prioritetsdagen.

30 I henhold til artikel 6, stk. 1, litra b), i forordning nr. 6/2002 anses et registreret EF-design for at have individuel karakter, hvis det helhedsindtryk, det giver den informerede bruger, adskiller sig fra en sådan brugers helhedsindtryk af alle andre design, som er blevet offentliggjort inden den dato, hvor ansøgningen om registrering er indgivet, eller, hvis der begæres prioritet, inden prioritetsdagen.

31 Desuden foreskrives følgende i artikel 25 i forordning nr. 6/2002:

»1. Et EF-design kan kun erklæres ugyldigt,

[…]

b) hvis det ikke opfylder betingelserne i artikel 4 til 9

[…]

e) hvis et kendetegn benyttes i et senere design, og [EU-]retten eller medlemsstatens lovgivning vedrørende sådanne tegn giver indehaveren af retten til kendetegnet ret til at forbyde en sådan brug

[…]

3. De begrundelser, som er omhandlet i stk. 1, litra d), e) og f), kan kun påberåbes af ansøgeren til eller indehaveren af den tidligere rettighed.

[…]«

32 Det skal desuden bemærkes, at i henhold til artikel 48 i forordning nr. 6/2002 skal EUIPO registrere et EF-design, når EUIPO efter den i forordningens artikel 45 foreskrevne undersøgelse konstaterer, at registreringsansøgningen opfylder de formelle ansøgningskrav, og en sådan ansøgning ikke er blevet afvist i henhold til samme forordnings artikel 47. I henhold til artikel 47, stk. 1, skal EUIPO afvise registreringsansøgningen, hvis EUIPO fastslår, at det design, der er omfattet af ansøgningen, ikke er i overensstemmelse med definitionen af design i samme forordnings artikel 3, litra a), dvs. et produkts eller en del af et produkts udseende, navnlig bestemt af de særlige træk ved selve produktet, eller hvis designet strider mod offentlig orden eller sædelighed.

33 Det fremgår desuden af 18. betragtning til forordning nr. 6/2002, at alle ansøgninger, der opfylder de formelle betingelser, og som har fået tildelt en ansøgningsdato, registreres i EF-designregistret. Det er præciseret, at registreringsordningen i princippet ikke er baseret på en materiel undersøgelse forud for registreringen af, om beskyttelsesbetingelserne er opfyldt, hvilket gør det muligt at holde ansøgeres besvær i forbindelse med registrering og andre procedurer på et minimum.

34 Artikel 52, stk. 1, i forordning nr. 6/2002 bestemmer, at »[e]nhver fysisk eller juridisk person samt enhver offentlig myndighed med beføjelse hertil kan forelægge [EUIPO] en begæring om, at et registreret EF-design erklæres ugyldigt, jf. dog artikel 25, stk. 2 til 5«.

35 Det følger af ovenstående betragtninger, at den ordning, der er indført ved forordning nr. 6/2002 for registrering af EF-design, er baseret på princippet om, at alle ansøgninger, der opfylder de formelle betingelser, indføres i EF-designregistret. Den naturlige følge af dette princip er, at det først er efter forelæggelsen af en begæring om, at et registreret EF-design erklæres ugyldigt, at det pågældende design kan erklæres ugyldigt, efter begæring fra en hvilken som helst person, bl.a. såfremt designet ikke opfylder betingelserne i forordningens artikel 4-9, eller efter begæring fra indehaveren af et tidligere kendetegn, såfremt der er gjort brug af dette kendetegn.

Den omstændighed at et EF-design erklæres ugyldigt i henhold til artikel 25, stk. 1, litra e), i forordning nr. 6/2002 og opretholdes i ændret form i henhold til denne forordnings artikel 25, stk. 6

36 Som anført i præmis 31 ovenfor bestemmer artikel 25, stk. 1, litra e), i forordning nr. 6/2002, at et EF-design erklæres ugyldigt, hvis et tidligere kendetegn benyttes i dette design, og EU-retten eller medlemsstatens lovgivning vedrørende sådanne tegn giver indehaveren af retten til kendetegnet

ret til at forbyde en sådan brug. Artikel 25, stk. 3, i forordning nr. 6/2002 præciserer, at ugyldighedsgrunden i forordningens artikel 25, stk. 1, litra e), kun kan påberåbes af ansøgeren til eller indehaveren af det tidligere kendetegn.

37 I henhold til artikel 25, stk. 6, i forordning nr. 6/2002 kan et registreret EF-design, der er erklæret ugyldigt i medfør af samme forordnings artikel 25, stk. 1, litra b), e), f) eller g), opretholdes i ændret form, såfremt det i den ændrede form opfylder betingelserne for beskyttelse, og det beholder sin identitet. Udtrykket »opretholdes i ændret form« kan bl.a. omfatte en registrering ledsaget af et delvist afkald fra indehaveren af det registrerede EF-design eller en indførsel i registret af en afgørelse truffet af EUIPO om det registrerede EF-designs delvise ugyldighed.

38 I henhold til artikel 18, stk. 1, i forordning nr. 2245/2002 skal et EF-design, der opretholdes i ændret form, indføres i dets ændrede form i registret og bekendtgøres i *Registreringstidende for EF-design*, efter at indehaveren delvist har givet afkald, eller en afgørelse truffet af EUIPO om designets delvise ugyldighed er indført i designregistret.

39 Det skal således fastslås, at artikel 25, stk. 6, i forordning nr. 6/2002 – for så vidt som bestemmelsen taler for en opretholdelse af et design, der er genstand for en ugyldighedsbegæring i henhold til denne forordnings artikel 25, stk. 1, litra e) – har til formål at beskytte indehaveren af det pågældende designs interesser. Eftersom en sådan opretholdelse forudsætter et delvist afkald som følge af, at det omhandlede design erklæres ugyldigt i henhold til forordningens artikel 25, stk. 1, litra e), tilsigter nævnte stk. 6 ligeledes en beskyttelse af interesserne for indehaveren af det kendetegn, hvis brug har ført til, at designet er blevet erklæret ugyldigt i sin oprindelige form. Selve den omstændighed, at der er en mulighed for at registrere det omhandlede design i ændret form som alternativ til den situation, hvor et design erklæres ugyldigt i sin helhed, udgør desuden en tilpasning af den fastsatte sanktion, der har til formål at sikre sanktionens forholdsmæssighed.

40 Som appelkammeret med rette fastslog, gør artikel 25, stk. 6, i forordning nr. 6/2002 det med andre ord muligt at opretholde registreringen af et EF-design ved at fjerne den ulovlige bestanddel.

41 Det er i lyset af ovenstående betragtninger, at det skal undersøges, om sagsøgeren, som har begæret det i henhold til artikel 25, stk. 1, litra e), i forordning nr. 6/2002 anfægtede design erklæret ugyldigt, har en har interesse i at kunne nedlægge påstand om annullation af den anfægtede afgørelse.

Om sagsøgerens søgsmålsinteresse

42 Det fremgår af fast retspraksis, at et annullationssøgsmål, der anlægges af en fysisk eller juridisk person, kun kan admitteres, såfremt sagsøgeren har en retlig interesse i, at den pågældende retsakt annulleres, hvilket forudsætter, at en annullation af den anfægtede retsakt i sig selv kan have retsvirkninger, og søgsmålet således med sit resultat kan tilføre parten en fordel (jf. dom af 10.12.2009, Antwerpse Bouwwerken mod Kommissionen, T-195/08, EU:T:2009:491, præmis 33 og den deri nævnte retspraksis).

43 I det foreliggende tilfælde har sagsøgeren, der er indehaver af ordmærket PIANEGONDA, for det første nedlagt påstand om, at det anfægtede design erklæres ugyldigt under påberåbelse af ugyldighedsgrunden i artikel 25, stk. 1, litra e), i forordning nr. 6/2002, eftersom der er gjort brug af sagsøgerens varemærke i det nævnte design.

44 Det skal bemærkes, at sagsøgeren i sin ugyldighedsbegæring ikke har gjort gældende, at det anfægtede design ikke opfylder de to kriterier i artikel 5 og 6 i forordning nr. 6/2002, nemlig at designet henholdsvis skal være nyt og have individuel karakter, selv om enhver fysisk eller juridisk person kan begære et EF-design erklæret ugyldigt på dette grundlag i henhold til artikel 52, stk. 1, i forordning nr. 6/2002.

45 Det skal for det andet bemærkes, at som anført i præmis 10 ovenfor anmodede A, der er den retlige forgænger for intervenienten og indehaver af det anfægtede design, i henhold til artikel 25, stk. 6, i forordning nr. 6/2002 og artikel 18 i forordning nr. 2245/2002 om opretholdelse af designet i ændret form uden graveringen af det ord, der svarer til ordmærket PIANEGONDA.

46 Ugyldighedsafdelingen tog derfor stilling til to begæringer, nemlig ugyldighedsbegæringen indgivet af sagsøgeren, der blev imødekommet, og den begæring fra intervenienten, som i mellemtiden var indtrådt i A's rettigheder, der blev afslået.

47 Da ugyldighedsafdelingen traf afgørelse om sagsøgerens ugyldighedsbegæring, var den nemlig forpligtet til at tage stilling til spørgsmålet om, hvorvidt et tidligere kendetegn var blevet benyttet i det anfægtede design, og hvorvidt indehaveren af det omhandlede kendetegn havde ret til at forbyde denne brug.

48 I sin afgørelse af 15. oktober 2018, der er nævnt i præmis 13 ovenfor, fastslog ugyldighedsafdelingen, at det tidligere EU-ordmærke PIANEGONDA eksisterede, at det fandtes i det anfægtede design og at det betegnede samme produkter som dem, det anfægtede design også betegnede, og ugyldighedsafdelingen erklærede derfor det nævnte design ugyldigt på grundlag af artikel 25, stk. 1, litra e), i forordning nr. 6/2002.

49 Set i lyset heraf imødekom ugyldighedsafdelingen de krav, der var fremsat af sagsøgeren, som alene havde begæret det anfægtede design ugyldiggjort i medfør af artikel 25, stk. 1, litra e), i forordning nr. 6/2002.

50 Ugyldighedsafdelingen tog imidlertid også stilling til den begæring, som intervenienten, der er indehaver af det anfægtede design, havde indgivet på grundlag af artikel 25, stk. 6, i forordning nr. 6/2002, om, at det nævnte design skulle opretholdes i ændret form uden graveringen af det ord, der svarer til ordmærket PIANEGIONDA. Det er korrekt, at ugyldighedsafdelingen afslog denne begæring efter at have givet sagsøgeren i egenskab af indehaver af det tidligere varemærke mulighed for at fremsætte bemærkninger.

51 Da ugyldighedsafdelingen afviste registreringen af det anfægtede design i ændret form, var det som svar på begæringen fra indehaveren af dette design om opretholdelse af registreringen af det pågældende design efter, at den nævnte indehaver havde givet delvist afkald.

52 Denne del af ugyldighedsafdelingens afgørelse om afslag på at registrere det anfægtede design i ændret form kan derfor ikke anses for en afgørelse, der imødekommer en anmodning fra sagsøgeren, uanset om sagsøgeren i sine bemærkninger har modsat sig, at det anfægtede design opretholdes i ændret form, eftersom det således ændrede design ikke er nyt og savner individuel karakter.

53 Under disse omstændigheder kan ugyldighedsafdelingens afgørelse alene påklages af den part, hvis påstande ikke tages til følge, dvs. intervenienten.

54 Det følger for det første heraf, at sagsøgeren, hvis påstande er taget til følge af gyldighedsafdelingen, og som ikke har anfægtet ugyldighedsafdelingens afgørelse, alene kan gøre gældende, at vedkommende har en interesse i, at appelkammerets afgørelse annulleres, for så vidt som appelkammeret har rejst tvivl om de af sagsøgerens påstande, som ugyldighedsafdelingen tog til følge.

55 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at selv om ugyldighedsafdelingens afgørelse blev annulleret ved den anfægtede afgørelse, gengiver konklusionen i den anfægtede afgørelses punkt 2 konklusion i ugyldighedsafdelingens afgørelse, for så vidt som det anfægtede design erklæres ugyldigt med henvisning til, at det tidligere varemærke PIANEGONDA var benyttet heri.

56 Følgelig blev sagsøgerens begæring, der lå til grund for ugyldighedssagen, om, at det anfægtede design skulle erklæres ugyldigt som følge af brugen af det tidligere varemærke PIANEGONDA, ligeledes taget til følge ved den anfægtede afgørelse.

57 For så vidt angår sagsøgerens ugyldighedsbegæring blev denne således imødekommet af såvel den anfægtede afgørelse som ugyldighedsafdelingens afgørelse. En annullation af den anfægtede afgørelse kan derfor ikke have retsvirkninger for sagsøgeren, for så vidt som de krav, som sagsøgeren fremførte i sin ugyldighedsbegæring med henvisning til artikel 25, stk. 1, litra e), i forordning nr. 6/2002, ligeledes fuldt ud blev taget til følge af appelkammeret.

58 Det foreliggende søgsmål for Retten med påstand om annullation af den anfægtede afgørelse, der er truffet af appelkammeret, kan derfor ikke med sit resultat tilføre sagsøgeren nogen fordel.

59 Det skal for det andet fastslås, at sagsøgeren inden for rammerne af sit søgsmål hverken kan anfægte den del af den anfægtede afgørelse, som i det væsentlige tog sagsøgerens påstande til følge, eller nedlægge påstand om annullation af den anfægtede afgørelse, for så vidt som denne afgørelse imødekom den anmodning om bevarelse af det anfægtede design i en ændret form, som var blevet indgivet af indehaveren af dette design.

60 At tillade en sådan mulighed ville nemlig give sagsøgeren mulighed for at gribe ind i den del af proceduren, der vedrører begæringen fra indehaveren af det anfægtede design, hvilket falder uden for den procedure, som er indledt af sagsøgeren, og som vedrører en ugyldighedsbegæring i henhold til artikel 25, stk. 1, litra e), i forordning nr. 6/2002.

61 For det tredje har sagsøgeren inden for rammerne af sit søgsmål gjort gældende, at der er sket en tilsidesættelse af artikel 25, stk. 6, i forordning nr. 6/2002, selv om selskabets ugyldighedsbegæring er støttet på samme forordnings artikel 25, stk. 1, litra e). Med det foreliggende søgsmål tilsigter sagsøgeren således at ændre genstanden for sin ugyldighedsbegæring og de begrundelser, der er anført til støtte herfor.

62 Som det fremgår af den procedure, der er anført i præmis 30-34 ovenfor, skal sagsøgeren med henblik på at gøre gældende, at det anfægtede design er ugyldigt på grund af manglende individuel karakter, indgive en ugyldighedsbegæring til ugyldighedsafdelingen ved EUIPO, der har kompetence til at træffe afgørelse om, hvorvidt en sådan begæring skal tages til følge. Det tilkommer nemlig ugyldighedsafdelingen i forbindelse med en ugyldighedsbegæring at erklære et registreret design ugyldigt på grund af manglende nyhed eller individuel karakter eller enhver anden ugyldighedsgrund.

63 Det følger af de ovenstående betragtninger, at sagsøgeren ikke har nogen retlig interesse i at få den anfægtede afgørelse annulleret.

64 Denne konklusion kan ikke drages i tvivl af sagsøgerens argumenter.

65 Den omstændighed, at der foreligger en risiko for forveksling mellem det anfægtede design i ændret form og varemærket PIANEGONDA, er nemlig ikke relevant i forbindelse med en ugyldighedsbegæring i henhold til artikel 25, stk. 1, litra e), i forordning nr. 6/2002, uanset om en sådan risiko må anses for godtgjort.

66 De forskellige omstændigheder, der er påberåbt af sagsøgeren, er heller ikke relevante for den ugyldighedsbegæring, som selskabet har indgivet. Den omstændighed, at sagsøgeren ønsker at få designet erklæret ugyldigt i sin helhed bl.a. på grund af de uoverensstemmelser, der er opstået mellem sagsøgeren og intervenienten, og som desuden ikke har nogen forbindelse til den sag, der gav anledning til den anfægtede afgørelse, kan ikke udgøre en eksisterende og faktisk interesse i, at den anfægtede afgørelse annulleres.

67 Det følger heraf, at sagen skal afvises.

Sagsomkostninger

68 Ifølge procesreglementets artikel 134, stk. 1, pålægges det den tabende part at betale sagsomkostningerne, hvis der er nedlagt påstand herom.

69 Sagsøgeren har tabt sagen og bør derfor pålægges at betale sagsomkostningerne i overensstemmelse med EUIPO's og intervenientens påstand herom.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RETTEN (Anden Afdeling):

1) Sagen afvises.

2) 4B Company Srl betaler sagsomkostningerne.

Således bestemt i Luxembourg den 25. oktober 2021.

E. Coulon
Justitssekretær

V. Tomljenović
Afdelingsformand